

A composite image featuring a Buddhist monk in white robes with a shaved head and a small tuft of hair, sitting in a meditative pose on a rock. In the foreground, a tiger is lying down on the left, and a lion is standing on the right. The background is a lush forest with a waterfall on the right side.

ပါရမီရှင်မောင်ပြည့်ဝ နှင့်

မနုဿဘဝ စတင်ခြင်း

မှော်နန်း(ပြည်)

အပိုင်း(၁)

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသည် သူ့ကျွန်ဘဝတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ရပြီးမှ လွတ်လပ်ခြင်း၏ သဘောသဘာဝကို ပြန်လည် ခံစားရချိန် ဖြစ်သည်။ ။

လွတ်လပ်ရေး ရပြီးစကာလဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ နယ်ချဲ့ကိုလိုနီများ မြန်မာပြည်၌ အုပ်စိုးချိန်ဝယ် ထိုနယ်ချဲ့များ နှင့် အတူ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ကြေးစားစစ်သည် များ နှင့် စီးပွားရေးသမား အမြတ်ကြီးစား ချစ်တီးများ လည်း တစ်ပါတည်း ပါလာခဲ့ကြလေသည်။ ။

ထိုသို့ပါလာသော အိန္ဒိယနွယ်ဖွား ကြေးစားစစ်သား များ ထဲတွင် ဘာဘူဆိုသော ဟိန္ဒူဘာသာဝင် လူငယ်တစ်ယောက်လည်း ပါဝင်ခဲ့လေသည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံကြီးအား လွတ်လပ်သော ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ တစ်ခုအဖြစ် နယ်ချဲ့တို့ မှ လွတ်လပ်ရေး ပေးအပ်ပြီးချိန်တွင် ဘာဘူသည် သူ၏ မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်လည် ထွက်ခွာခြင်းမပြုဘဲ မြန်မာနိုင်ငံတွင် သာ နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။ ။

ဘာဘူသည် သူ၏ ကြေးစားစစ်သား ဘဝတစ်လျှောက် ရခဲ့သမျှ သော အသပြာ ငွေကြေးတို့ ဖြင့် ဧရာဝတီတိုင်း၌ ကွင်းလှမည်သော ရွာကလေးဝယ် လယ်ဧကပေါင်း များစွာ ဝယ်ယူ၍ လယ်သမားဘဝနှင့်

နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ။

သူသည် အလွန်ပင် ကြိုးစားသူဖြစ်၍ နေ့ချင်းညချင်း ဆိုသလိုပင် ကြီးပွားချမ်းသာ လာခဲ့လေသည်။ ။

သူ၏ စီးပွားရေး အခြေကြသော အခါဝယ် သူနေထိုင်ရာ ကွင်းလှရွာ ၏ ကွမ်းတောင်ကိုင် အလှပဂေး တစ်ယောက်ဖြစ်သော မနွဲ့ရင်နှင့် လက်ဆက်ထိမ်းမြား ခဲ့လေသည်။ ။

သူတို့ နှစ်ဦး အိမ်ထောင်သည် ဘဝ သုံးနှစ်ကြာသော အခါ သမီးဦး ရတနာတစ်ပါး ထွန်းကားခဲ့လေသည်။ ။

ထိုသမီးလေးမှာ အဘကဟိန္ဒူ အမိကဗမာတို့ မှ မွေးဖွားလာသော ကပြားမလေး ဖြစ်သော်လည်း မိခင်၏ ကိုးကွယ်ရာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုသာ ယုံကြည်ကိုးကွယ် ခဲ့လေသည်။ ။ ထိုသမီးလေး၏ အမည်သည် ကား မသန်းရင် ဖြစ်ပေသည်။ ။

မသန်းရင်လေးသည် ငယ်စဉ်ကလေး ဘဝကပင် ဘာသာရေး အလုပ်များကို အလွန်ဝါသနာပါသူ ဖြစ်လေသည်။ ။ ဥပုသ်သီလကိုလည်း မပြတ် စောင့်တည်ပြီး စိတ်ထားအလွန် ဖြူစင်သော သမီးအလိမ္မာလေး ဖြစ်လေသည်။ ။

ဘာဘူကြီးနှင့် ဒေါ်နွဲ့ရင်တို့ သည် လည်း သမီးလေးအား အလွန်တရာမှ ချစ်မြတ်နိုး ကြလေသည်။ ။

သမီးလေး မသန်းရင် အရွယ်ရောက်လာသော အခါတွင် မူ မိခင်ဒေါ်နွဲ့ရင် ငယ်စဉ်ကကဲ့သို့ အလှသွေးကြွယ်ပြီး လူချစ်လူခင် ပေါများ လှသော ရွာ၏ ကျက်သရေဆောင် ကွမ်းတောင် ပန်းတောင်ကိုင်လေး ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ။

ဘာဘူကြီးနှင့် ဒေါ်နွဲ့ရင်တို့ လင်မယားမှာ တော့ သမီးလေးအား တစ်နေ့တခြား စိတ်မချနိုင် စိုးရိမ် နေကြပေပြီ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ကာလသားများ နှင့် သူတို့ ကွင်းလှ ရွာကလေးမှ ကာလသား တစ်သိုက်တို့ ၏ အပြိုင်ပိုးပန်း နေမှုကို သိရှိထားသောကြောင့် ပင်တည်း။

ထို့အခါ ဘာဘူကြီးမှ သူ၏ ဇနီးသည် ဒေါ်နွဲ့ရင်းအား

"ဟေ့ ... အဘွားကြီးရေ ... ကျုပ်တို့ သမီး အလိမ္မာလေးလည်း ... အချိန်တန်လို့ အရွယ်ရောက်ခဲ့ပြီ"

"သမီးလေးက လှလည်း လှ ဘာသာတရားလည်း ကိုင်းရှိုင်းတဲ့ သမီးအလိမ္မာလေး အတွက် ကျုပ်ဖြင့်လေ တနေ့တခြား ... တွေးပြီး ပူပန်နေရတယ် အဘွားကြီးရဲ့ "

"သမီးလေးကို ကျုပ်ကတော့ စိတ်ချရမဲ့ တို့ ရွာလယ်ပိုင်းက မောင်ကျော်မောင်နဲ့ လက်ဆက် ပေးချင်တယ်"

"အဘွားကြီး သဘောရကော ဘယ်လို ရှိသတုံး"

ဒေါ်နွဲ့ရင်ကလည်း

"ဟုတ်ပဲ တော်ရေ ... သမီးလေးကို မတော်မတရား သမားနဲ့ အိမ်ထောင်ကျမှာ ကျုပ်တော့ မလိုလားဘူရှင် ... "

"သမီးလေးက ... အသက်သာ ၂၃နှစ် ပြည့်တော့မယ် ... ခုချိန်ထိ ချစ်သူရည်စား ... ရှိတယ်လို့ အသံလည်း မကြားမိဘူးတော့"

"ကျုပ်တို့ မရှိတော့တဲ့ အခါ ... သမီးလေး အားကိုးလို့ ရမဲ့သူ ဆိုရင် ကျုပ်ကတော့ သဘောတူပါတယ် တော်"

"ဒါပေမဲ့ ... အဘိုးကြီးရဲ့ ... သမီးလေးရဲ့ သဘောဆန္ဒ မေးပြီး ... လက်ခံခဲ့ရင်တော့ ရှင်ပြောတဲ့ ... ဟိုကလေးနဲ့ ပေးစားကြတာပေါ့"

ဟု လင်မယား နှစ်ယောက်သား တိုင်ပင် နေကြလေသည်။

ထို့နောက် သမီးဖြစ်သူ မသန်းရင်၏ သဘောကို ခေါ်ယူမေးမြန်း ကြလေသည်။ မသန်းရင်က

"ဪ ... အမေရယ် သမီးက ... ဘာမှ ပြောစရာတော့ မရှိလှပါဘူး ရှင့်"

"အမေနဲ့ အဘတို့ စိတ်ချမ်းသာ စေချင်တာပါပဲ အမေရယ်"

"ဒါပေမဲ့ သမီးက အမေတို့ နဲ့ နေချင်သေးတယ်ရှင်"

ဒေါ်နွဲ့ရင်မှ လည်း သမီးမသန်းရင်၏ ခေါင်းကလေးကို ပွတ်သတ်ရင်း

"ဪ ... ဒါတော့ဒါပေါ့ ... သမီးရယ် အမေတို့ နဲ့ အပြီးခွဲရမှာ မှ မဟုတ်တာအေ ... "

"သမီးကညာ အခါမလင့်စေနဲ့ ဆိုတဲ့ စကား အတိုင်း ... အမေ့သမီး အလိမ္မာလေးကို ... အမေတို့ ရှိနေစဉ် ကတည်းက စိတ်ချခဲ့ချင်လို့ ပါ ... သမီးလေးရယ်"

ဟု တိုင်ပင် ဖျောင်းဖျနားချ လေသည်။

သည် လိုနှင့် မသန်းရင်လေး ၂၄လေးနှစ် ပြည့်ပြီးသော အခါတွင် ရွာလယ်က မောင်ကျော်မောင် ဆိုသူနှင့် လက်ဆက် ပေးခဲ့ကြလေသည်။

။

မသန်းရင်တို့ လင်မယားအား တစ်အိုးတစ်အိမ် မခွဲစေပဲ မသန်းရင်

တို့ မိဘများ အိမ်တွင် သာ နေစေခဲ့လေသည်။ ။

ကိုကျော်မောင် မှာ လည်း အလောင်းအစား၊ အသောက်အစား ကင်း
သောသူ တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ ။

မသန်းရင် အပေါ်၌ လည်း အလွန် ချစ်ခင်သော ခင်ပွန်းကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်သည့် အပြင် အလုပ်လည်း ကြိုးစားသူ ဖြစ်လေသည်။ ။ မသန်းရင်၏ မိဘများ ပိုင်ဆိုင်သော လယ်များ တောင်ယာများ ကိုလည်း ဦးစီး လုပ်ကိုင်လျက် နေလေသည်။ ။

ကိုကျော်မောင်နှင့် မသန်းရင်တို့ လင်မယားမှာ လည်း နေ့ကိုရက်စား၊ ရက်ကိုလစား၊ လကိုနှစ်စားနှင့် ပင် အိမ်ထောင်သက် ဂုဏ်ကာလသို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့လေသည်။ ။ သို့သော် သူတို့ လင်မယား ထံသို့ ယခုအချိန်ထိပင် အိမ်ဆည်းလည်း လေး ရောက်မလာခဲ့ သေးပေ။

ထို့ကြောင့် ပင် နှစ်ဖက်သော မိဘများမှ လည်း သူတို့ အသက်ရှိစဉ် ကာလဝယ် မြေးလေးတော့ ချီခွင့်ရပါရစေဟု ခဏခဏပင် နားပူနားစာ တိုက်နေကြလေသည်။ ။ ထိုသို့ပြောတိုင်း ကိုကျော်မောင်မှာ ဇနီးသည် မျက်နှာလေးကြည့်ပြီး မထိတထိလေးသာ ပြုံးပြုံးပြ တတ်သည်။ ။ မိဘများအားလည်း

"အမေတို့ ကလည်း ... မကြာမီလာမည် မျှော်ပေါ့" ဟု အရက်ပြေ ပြန်ပြောတတ်သည်။ ။

သို့ပေသည့် ကာလတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိ လာသောအခါ သူတို့ လင်မယားထံသို့ ကံကောင်းခြင်း လက်ဆောင်လေး ရရှိရန် အခွင့်အခါ သင့်လာခဲ့လေပြီ။

တစ်ခုသော ညချမ်းဝယ် မသန်းရင်သည် အလွန် ထူးဆန်းသော အိပ်

မက်တစ်ခုကို မြင်မက်လေသည်။ ။

အိပ်မက်ထဲ၌ ကား ... မသန်းရင်သည် မြင်တွေ့ရသည် မှာ အလွန် တရာမှ အံ့ဩဘနန်း ဖြစ်ရလေသည်။ ။

အိမ်ခြံဝင်းထဲဝယ် မှီဖြူများ ထူးခြားစွာ ခြံလုံးပြည့်နီးပါး ပေါက် ရောက် နေလေသည်။ ။ ထို့နောက် ... ကောင်းကင်ယံဝယ် ဆင်ဖြူကြီး တစ်ကောင်သည် ပျံသန်း၍ သူမရှိရာသို့ ထိုးဆင်း လာလေသည်။ ။ ဆင် ပျံကြီး၏ ကျောပေါ်ဝယ် ပိုးဖဲကတ္တီပါများ တွင် စိန်ရွှေရတနာ ... နဝရတ် ကိုးသွယ် သီကုံးထားသော ပုခက်တစ်ခု ပါရှိနေလေသည်။ ။ ထို့အပြင် ပု ခက်၏ အထဲတွင် မင်းညီမင်းသား ဝတ်ရုံနှင့် ထူးခြား တည်ကြည်သော အသွင်အပြင်ရှိသော အသက်ငါးဆယ် အရွယ်ခန့် လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် အသက်၁၆နှစ် အရွယ် ရုပ်ရည်ချောမော ပြေပြစ်သော လူငယ်တစ်ဦး တို့ ပါ ထိုင်လျက်သား တွေ့ရလေသည်။ ။

ထို့နောက် ဆင်ပျံကြီးပေါ်မှ လူကြီးသည် မသန်းရင်ရှိရာ မြေပြင်ပေါ် ခန့်ညားစွာ ဆင်း၍ လာလေသည်။ ။

မြေပြင်ပေါ်တွင် မှ င်တက်မိ နေသော မသန်းရင်ရှေ့သို့ ရောက်သော အခါ၌ ကား ထိုလူထူးဆန်းကြီးမှ

"ကဲ ... ဒီက နှမကြီး အနေဖြင့် ... မောင်ကြီးကို သိပါစ"

ဟု စတင်၍ နုတ်ထွက်စကား ဆိုပြီး မိတ်ဆက်လေသည်။ ။

ထိုအခါ မှ င်တက်မိသူ ကဲ့သို့ ငေးငိုင်နေမိသော မသန်းရင်မှ

"မ ... မ ... မသိဘူး ... ရှင် ... ရှင် ... ရှင်တို့ က ဘယ်သူတွေလဲ ... ဘယ်က လာတာလဲ ... ဘာလုပ်ဖို့ လာတာလဲ မသိဘူး" ဟု ... အလန့်တကြား ပြန်လည် ဖြေနေလေသည်။ ။

လူထူးဆန်းကြီး ကလည်း ဆင်ပျံကြီးပေါ်တွင် ထိုင်လျက် ရှိနေသေးသော လူငယ်လေးအား ... တစ်ချက်လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ပြီး

"အရှင် ... အရှင်ဟာ လူပြည်လောက မနုဿဘုံသို့ ... တစ်ဖန်မွေးဖွား ... သာသနာ ပြုလိုသော ... ဇောအဟု န်ကြောင့် သာ ... ကျွန်တော်မျိုးကြီးမှ လိုက်လံပို့ဆောင် ပေးခဲ့ချေပြီ အရှင်"

"အရှင် ... ပဋိသန္ဓေယူမည့် မြင့်မိုရ်ဦးတင် ... ကျေးဇူးရှင် မယ်မာတာအား ... ပဋိသန္ဓေတည်ခွင့်ရရန် ခွင့်ပန်ပါတော့ အရှင်" ဟု လူငယ်လေးအား လျှောက်ထားလေသည်။ ။

ထိုစဉ် လူငယ်လေးမှာ စီးတော်ရတနာ ဆင်ဖြူးကြီထက်မှ ... မြေပြင်သို့ ကုန္တေရှိရှိ ခန့်ညားစွာ ဆင်းသက် လာလေသည်။ ။

ထို့နောက်တွင် မူ လူထူးဆန်းကြီး၏ ဘေးတစ်နေရာတွင် ဝင်ရပ်လိုက်ပြီး

"အို ... မိခင် ... အကျွန်ုပ်အား ... မိခင်၏ ဝမ်းကြာတိုက်ဝယ် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ... လူပြည်လောကဝယ် ... ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာအား ... တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ထောက်ပံ့ကူညီ၍ သာသနာ ပြုလိုပါသည် မိခင်" ...

"မိခင်မှ ကျွန်ုပ်အား သားအဖြစ်မှတ်ယူ လက်ခံပေးစေ လိုပါတယ် မိခင်" ဟု တောင်းပန် ပြောဆိုလေသည်။ ။

ထိုအခါ မသန်းရင်သည် အသံရှင်လူငယ်၏ မျက်နှာကြည့်လိုက်သော အခါတွင် အလွန်ပင် ကျက်သရေရှိလှသော မျက်နှာပိုင်ရှင်ပါ တကားဟု စိတ်တွင်း၌ ရေရွတ်မိလေသည်။ ။ ထို့အပြင် ဤလူငယ်လေးနှင့် သူမသည် တစ်နေရာရာတွင် တွေ့ခဲ့ဖူးသည် ဟု တွေးနေမိပြန်သည်။ ။ အလွန်ပင် ရင်နှီးလှသည် ဟု လည်း မသန်းရင်၏ စိတ်နှလုံးဝယ် ခံစားရ

လေသည်။ ။

ထိုမျှ မကသေးပေ မသန်းရင်သည် ချုပ်ဆေးမိ ထားသူပမာ ထိုလူငယ်လေး၏ ခွင့်ပန်မှုကို ငြင်းဆိုရန်ပင် အင်အား မရှိချေ။

လူငယ်လေး မျက်နှာကို မြင်မိသည် မှ စ၍ သူမကိုယ်၌ ကပင် မောင်တစ်ယောက် သားတစ်ယောက် ကဲ့သို့ ချစ်ခင် မိခဲ့လေသည်။ ။

ထို့ကြောင့် မသန်းရင်သည်

"ဟုတ်ဟုတ် ... ဟုတ်ပါပြီကွယ် ... ကျွန်မတို့ မှာ လည်း ... ယခုချိန်ထိ သားသမီး မထွန်းကားတဲ့ အတွက် သားတစ်ယောက် မွေးစားရမှာ ပျော်မိပါ့ရှင်"

"ဒါပေမဲ့ရှင် ... ဒီက မောင်ကြီးတို့ ကို မြင်ရတာ ... အစပိုင်းတော့ ကြောက်မိတယ်"

"မောင်ကြီးတို့ ကလေး ... ဘယ်ဌာနေက လာကြတာလဲ ... ဘယ်သူတွေလဲ ဆိုတာ သိချင်လှပါတယ် ရှင်" ဟု မေးမြန်းလေသည်။ ။

ထိုအခါ လူထူးဆန်းကြီးမှ

"ဒီလိုပါ ... နှမတော် ... နှမတော်ဟာ ... ဘဝပေါင်း များစွာမှာ ... ကျွန်ုပ်တို့ အရှင်လေး၏ မိခင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ် နှမတော်"

"အရှင်လေးကို ... လက်ခံ ပေးရင်ဖြင့် ... ဝမ်းသာမိမှာ ပါ ... နှမတော်"

"နှမတော်တို့ ... လက်ခံပေးဖို့ လည်း တိုက်တွန်းချင်ပါတယ် နှမတော်"

"အရှင်လေးဟာ ... ယခုဘဝတွင် ... ဝိဇ္ဇာပညာ ရပ်များ နှင့် ...

အမှောင်လောက၌ ပျော်မွေ့နေသော ... ပုဂ္ဂိုလ်များကို ချေချွတ်ဆုံးမရန်
... လူ့ပြည်သို့ လာရောက် ဝင်စားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် နှမတော်"

"အခြားသော အကြောင်းရာကိစ္စ အဝဝတို့ ကို မူကား ...

နှမ၏ သားတော်အဖြစ် မွေးဖွားသန့်စင်ပြီး ... လူသားစင်စင် ဖြစ်သ
ည့် အခါမှာ သာ ... နှမ မျက်မြင်ဒိဌ သိစေချင်ပါတယ် နှမတော်" ဟု ...
ရှည်လျားစွာ ဖြေရှင်းပြလေသည်။ ။

ထိုကဲ့သို့ ရှင်းပြပြီးချိန်တွင် မသန်းရင်၏ လက်ခံမှုကို ရရှိပြီးနောက် .
.. လူထူးဆန်းကြီးသည် ... လူငယ်လေးအား မသန်းရင်ထံသို့ အပ်နှံခဲ့ပြီး
ဆင်ဖြူရတနာနှင့် အတူ ကောင်းကင်ယံသို့ ပျံတက် သွားလေသည်။ ။

ထို့နောက် မသန်းရင်လည်း အိပ်မက်မက် လန့်နိုးပြီး ... သူ၏
ခင်ပွန်းသည် ကိုကျော်မောင်အား အတင်းလှုပ်၍ နှိုးလေသည်။ ။
ကိုကျော်မောင်မလဲ ...

"ဘာဖြစ်တာလဲ မိန်းမ ... မင့်ဟာကလည်း ကွာ အလန့်တကြားနဲ့ ...
အခုမှ နာရီနှစ်ချက်ယောရုံ ရှိသေးတယ်" ဟု အိပ်မှုနံ့စုံမွှားနှင့် ပြောလေ
သည်။ ။ မသန်းရင်ကတော့ မှီရသော မျက်နှာနှင့်

"ဒီလို ယောက်ျားရဲ့ ... ကျွန်မလေ ... အိပ်မက် ထူးထူးဆန်းဆန်း မ
က်လို့ တော့"

ဟု ပြောကာ ... သူမမက်ခဲ့သော အိပ်မက်အား ... မနားတမ်း
ပြန်ပြောပြ နေလေသည်။ ။

ကိုကျော်မောင်ကမူ ...

"ဟုတ်ရဲ့ လား မိန်းမရာ ... မင့်ဟာက ... ထူးဆန်းတာတော့ မှန်ပါရဲ့
... ငါဖြင့်လေ ... ငါ့နားပင် မယုံနိုင်ဘူး" ဟု ပြောလေသည်။ ။

တစ်ဖန် ကိုကျော်မောင်က ဆက်၍

"ဝမ်းသာစရာ ကိစ္စတော့ ဖြစ်တော့မယ် ထင်တယ်ကွ"

"မနက် အရုဏ်တက်ရင် ... ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ထံ ဆွမ်းအုပ်ပို့ရင်း လျှောက်တင် ကြည့်ရတာပေါ့" ဟု ပြောပြီး ... သူလည်း ပြန်၍ အိပ်ဆက်ဖို့ ပင် မေ့နေခဲ့လေသည်။ ။
